812/09

Den 15. juni 2009 blev i sag nr. 73.316:

xxxx xxxxx xx xxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx xx

mod

KommuneForsikring A/S
Krumtappen 2
Boks 823
2500 Valby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i KommuneForsikring A/S, klager over, at selskabet har behandlet et anmeldt indbrudstyveri som simpelt tyveri og som konsekvens heraf har afvist at yde forsikringsdækning for penge og smykker.

Selskabet har behandlet tyveriet som simpelt tyveri med henvisning til, at klagerens lejlighed ikke var forsvarligt aflåst på gerningstidspunktet.

Klageren har i sin klageskrivelse til nævnet redegjort for sagen således:

"1. Den 10. august 2007 hævede S.' [klagerens] mor, B.E., som bor i USA, 3.500 US$ (bilag …), hvoraf de 3.000 US$ var en bryllupsgave til S. og J. (vielsen fandt sted d. 18. august). Nogle af disse dollars blev brugt på vores bryllupsrejse på Bali. Den 7. september vendte vi hjem fra bryllupsrejsen og gemte de resterende 2.050 US$ i en pung i den skuffe, vi gemmer penge i.
2. Den 10. september påbegyndtes en udskiftning af radiatorer og vandrør i vores opgang, som endte med at vare i ca. 6 uger. I den forbindelse blev det påkrævet alle beboerne i opgangen at aflevere en nøgle til deres lejlighed (bilag nr. …). Hovedentreprenørfirmaet var 'C. og K. Eftf. Aps'
3. Den 13. oktober opdagede vi, at vores 2.050 US$ var væk, og vi anmeldte derfor tyveriet hos politiet til politiassistent B.H. d. 14. oktober (bilag …).
4. Den 15. oktober ringede S. til KommuneForsikring for at anmelde tyveriet. Hun talte med D.S., som gav et mundtligt afslag på sagen.
5. Den 15. oktober anmeldte vi tyveriet til vores boligselskab (AAB) (bilag …), som gik videre med sagen til hovedentreprenørfirmaet.

6. Den 13. november anmeldte vi skriftligt tyveriet til KommuneForsikring (bilag …) efter anmodning fra M.S. fra hovedentreprenørfirmaet, idet deres forsikringsselskab (Codan Forsikring A/S) krævede dette i forbindelse med sagen.
7. Den 16. november modtog vi et afslag fra KommuneForsikring med følgende forklaring: '*Forsikringen dækker ikke rede penge, når der ikke er tegn på voldelig opbrud på bygning eller lokale i henhold til forsikringsbetingelsernes dækningsskema*' (bilag …).
8. Den 16. november opdagede vi, at vi også havde fået stjålet en diamantring i guld (et arvestykke) og en guldhalskæde med vedhæng, som begge lå i samme skuffe, som de stjålne dollars havde ligget i. Dette forsøgte vi at anmelde telefonisk til vores kontaktperson hos politiet, B.H.. Da dette ikke lykkedes efter nogle dages forsøg, sendte vi ham en mail med tilføjelsen til anmeldelsen (bilag …). Den 21. november talte S. med B.H., som oplyste, at sagen var lagt i bero efter adskillige forhør af håndværkere. Han fortalte samtidigt, at politiet havde efterforsket sagen mere end normalt, da der var begået flere tyverier i vores ejendom i den periode, hvor udskiftningen af radiatorer og vandrør havde fundet sted.
9. Den 27. november, efter at have fundet nogle billeder frem af den stjålne diamantring, fik vi foretaget en værdivurdering af J.C. hos 'Guldsmed D.': 6.695 kr. (bilag …). Vi forklarede ligeledes halskædens udseende og fik også denne vurderet: 2.300 kr.
10. Den 28. november anmeldte vi tilføjelsen til KommuneForsikring (bilag …) til trods for det tidligere afslag. Vi vedhæftede ligeledes et billede af vores dørhåndtag (bilag …) for at understøtte, at vores lejlighed var forsvarligt aflåst, eftersom vores dør ikke kan åbnes uden en nøgle. Denne anmeldelse modtog vi ikke noget svar på.
11. Den 28. november meddelte vi ligeledes tilføjelsen til tyveriet til vores boligselskab (AAB) (bilag …), som meddelte dette videre til hovedentreprenørfirmaet.
12. Den 18. december talte S. med M.S. fra hovedentreprenørfirmaet. Han fortalte, at deres forsikring ikke dækkede tyveriet, og sagde, at han ville sende os afslaget pr. mail (bilag …). Vi modtog det d. 3. januar 2008.
13. Den 3. januar talte S. med jurist A.M.K. fra Ankenævnet for Forsikring. Hun rådede os til skriftligt at anmode KommuneForsikring om en revurdering af afgørelsen.
14. Den 6. januar sendte vi KommuneForsikring en anmodning om revurdering af afgørelsen (bilag …). Denne anmodning har KommuneForsikring ikke svaret på.

Vi håber meget på en afgørelse til vores fordel, idet vi har lidt et stort økonomisk og følelsesmæssigt tab og føler os meget uretmæssigt behandlet i denne sag."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 12/2 2008 til nævnet anført:

"Vi modtager en anmeldelse og kvittering for anmeldelse til K. Politi fra vores kunde den 16. november 2008. Det fremgår af anmeldelsen, at vores kunde har været udsat for tyveri fra hendes lejlighed …

Vores kunde skriver i anmeldelsen, at de har mistet 2050 US Dollars. Det fremgår ikke af anmeldelsen, at der også skulle være stjålet en diamantring samt en halskæde med vedhæng. Det fremgår af kundens klage til nævnet, at hun samme dag som skaden afvises af os opdager, at der også mangler 2 smykker.

Det fremgår af vores kundes anmeldelse, at tyveriet er sket i tidsrummet 10. september til den 13. oktober 2007, hvor vores kunde opdager at pengene mangler.

Vores kunde har været på bryllupsrejse og kommer hjem den 7. september. Den 10. september udleveres en nøgle til nogle håndværkere, da der i bebyggelsen skal udskiftes vand-

rør og radiatorer. Pengene har ligget i en skuffe og den 13. oktober 2007 opdager vores kunde at pengene er væk.

Skaden blev afvist fordi der ikke er konstateret voldeligt opbrud af bygning eller lokale. Tyveriet betragtes således som simpelt tyveri.
…
Gerningstidspunktet er ikke fastlagt. Der er alene henvist til tidsrummet 10. september til 13. oktober 2007. Klageren har på ingen måde dokumenteret hvornår tyveriet er sket, og ej heller at lejligheden i denne periode at været forsvarligt aflåst.

Derudover foreligger der ingen oplysninger om, hvor mange gange håndværkerne har været i vores kundes lejlighed og hvordan de har forholdt sig omkring lukning af døre og aflåsning af lejligheden, når de har forladt denne.

Vi mener på den baggrund ikke, at vores kunde har løftet sin bevisbyrde for, at hendes lejlighed har været forsvarlig aflåst på gerningstidspunktet.

På den baggrund mener vi ikke, at vores kunde har krav på erstatning for de mistede penge og de 2 smykker.

Vi tillader os i den anledning, at henvise til ankenævnets kendelse nr. 60.287."

Hertil har klageren i skrivelse af 28/2 2008 til nævnet bemærket:

"Idet KommuneForsikring henviser til en af Ankenævnets kendelser, tillader vi os ligeledes at henvise til andre lignende sager, hvor Ankenævnet har afgjort, at der var tale om indbrudstyveri og ikke simpelt tyveri, som forsikringsselskaberne ellers havde påstået. Vi henviser til kendelserne nr. 52.400, 52.813, 58.950 og 17.487.

For en god ordens skyld ønsker vi at præcisere, at vi opdagede, at vi fik stjålet diamantringen og halskæden med vedhæng, før vi modtog afslaget fra KommuneForsikring. Afslaget er dateret d. 16. november (samme dag som vi opdagede, at smykkerne også var stjålet - se tidligere indsendt bilag …), og kuverten er dateret d. 19. november. Altså modtog vi brevet d. 20. november. Vi mener i øvrigt ikke, dette har relevans for afgørelsen af sagen.

KommuneForsikring nævner i deres svar, at vi ikke har oplyst, hvor mange håndværkere der har været i vores lejlighed, og hvordan de har forholdt sig omkring lukning af døre og aflåsning af lejligheden, når de har forladt den. Vi ønsker derfor at henvise til vores tidligere indsendte bilag …, hvori vi skrev:

'Af den ansvarlige for byggeprojektet har jeg fået oplyst, hvilke håndværkere der havde adgang til vores nøgle, som på tidspunktet for udskiftning af vores radiatorer og vandrør hang i en boks på vores hoveddør. For at åbne boksen skulle man kende koden, og denne kendte 10 håndværker (og kun dem): 4 VVS'ere, 2 nedrivere, 1 murer, 1 boremand og 2 malere. Ifølge den ansvarlige for byggeprojektet lukkede håndværkerne dørene efter sig, når de forlod lejlighederne'.

Vi håber, at vores tidligere indsendte redegørelse samt disse tilføjelser vil klargøre sagen, og at den vil blive afgjort til vores fordel."

Herefter har selskabet i skrivelse af 14/3 2008 til nævnet anført:

"Vores kunde skriver i brevet, at 10 håndværkere har haft adgang til kundens nøgle, som hang i en nøgleboks ved hoveddøren.

I brevet henviser vores kunde til tidligere kendelser med nr. 52.400, 52.813, 58.950 og 17.487.

I kendelse nr. 52.400 opdages tyveriet sket samme dag, som nøglen har været udleveret til håndværkeren.

Det fremgår af kendelses nr. 52.813, at klageren selv lukker håndværkeren ind og at håndværkeren smækker en bagdør efter arbejdets ophør (dette tjekkes af klageren). Der sker alligevel et tyveri, som tilsyneladende skyldes at tyven er kommet ind i det tidsrum døren har været åben.

Sammenfattende for kendelserne er, at der ikke er opbrud af forsikringsstedet, og tyveriet er sket den dag håndværkerne har på besøg. I sagerne har forsikringsstedet alene været uaflåst i kort tid (1 dag), og tyveritidspunktet er præcist angivet til denne ene dag.

De andre 2 sager er efter vores mening ikke sammenlignelige med vores kundes sag. Det fremgår dog af kendelses nr. 58.950, at tyveriet også her er sket med angivelse af et præcist tidspunkt - nemlig 1 dag.

I vores kundes sag fremgår det tydeligt, at tyveriet er sket i tidsrummet 10. september til den 13. oktober 2007. Der er ikke angivet en nærmere præcis skadedato alene dette tidsrum.

Vi mener derfor, at der er klar forskel på de sager, som vores kunde har henvist til og til det konkrete tyveri, som hun har været ude for.

Det forhold at tyveritidspunktet ikke kan angives præcis, samt at der har været så mange håndværkere i lejligheden over så langt et tidsrum, gør at vi ikke mener vores kunde har løftet sin bevisbyrde for, at forsikringsstedet i hele perioden har været forsvarligt aflåst.

På den baggrund fastholder vi, at der er tale om simpelt tyveri, hvorfor skaden ikke er dækket af kundens Basisforsikring."

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 14.7 (dækningsskema), at forsikringen ikke dækker simpelt tyveri af penge og særlige private værdigenstande, hvortil bl.a. smykker henregnes, jf. forsikringsbetingelsernes punkt 13.4. Ved simpelt tyveri forstås bl.a. "Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale". Penge og særlige private værdigenstande dækkes derimod, hvis der foreligger indbrudstyveri, hvorved forstås "Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale".

Nævnet udtaler:
Det lægges til grund, at klageren har måttet stille nøgle til rådighed for 10 håndværkere i forbindelse med, at udlejeren gennemførte renoveringsarbejde i ejendommen.

For at opnå erstatning ved indbrudstyveri skal der ske indbrud fra forsvarligt aflåst bygning eller lokale.

En sådan bestemmelse er at anse for en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51. Selskabet har bevisbyrden for, at sikkerhedsforskriften er overtrådt, hvilket vil sige for, at der på gerningstidspunktet ikke har været forsvarligt aflåst. Selv om der på gerningstidspunktet ikke har været forsvarligt aflåst, hæfter selskabet desuagtet, hvis overtrædelsen af sikkerhedsforskriften ikke kan tilregnes klageren som en forsømmelse.

I det konkrete tilfælde finder nævnet det mest nærliggende, at tyveriet er begået, medens håndværkerne havde adgang til lejligheden. At håndværkerne muligt ikke har sørget for aflåsning, medens de færdedes og arbejdede i lejligheden, kan ikke tilregnes klageren som en forsømmelse, hvilket et eventuelt misbrug af nøglen fra en af håndværkernes side heller ikke kan.

Da nævnet efter det således anførte finder, at selskabet ikke har godtgjort, at en ikkeforsvarlig aflåsning kan tilregnes klageren eller nogen, med hvilken hun må tåle identifikation, som en forsømmelse, ligesom selskabet ikke har godtgjort, at en undtagelsesbestemmelse er gældende for tilfældet, finder nævnet, at selskabet er uberettiget til at afslå dækning med henvisning til, at der ikke foreligger indbrudstyveri.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, KommunePension A/S, skal anerkende det anmeldte tyveri som et indbrudstyveri og skal opgøre erstatningen i henhold til reglerne herfor og udbetale klageren den

erstatning, der herefter tilkommer hende, med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

Poul Sørensen
formand